

[Alice Hedegaard]

hjemmehjælp, der i dag tilbydes, er oftest kun et par timer om dagen, og det er for mange ældre utilstrækkeligt.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at de ældre virkelig får mulighed for at vælge mellem at blive i deres hjem under gode, trygge forhold og som nødløsning at komme på plejehjem. Når jeg anser dette for en nødløsning, er det ud fra de betragtninger, som jeg allerede har nævnt, at det er meget svært at forlade sit hjem, sine minder, ja, faktisk sit liv. Man ser også meget ofte, at åndsfriske mennesker, der flyttes fra deres vante omgivelser til et plejehjem, i løbet af kort tid bliver senile og går helt i stå. Det er nok ikke ubegrundet, at plejehjemmene kaldes dødens ventesal, det er den sidste station på et menneskes livsbane, og det ved den ældre udmærket godt; her er ingen vej tilbage, og alene den tanke kan vel få et menneske til at gå i stå. Men da det er plejehjem, vi skal drøfte i dag, hjælper det vel ikke, at jeg fortaber mig i, hvad der kan gøres for, at de ældre kan blive i deres hjem, men det glædede mig meget at høre ministerens positive indstilling til dette problem.

Naturligvis er det da nødvendigt, at vi har plejehjem, og at der sikres de ældre, der ønsker at komme dér, gode vilkår. Desværre har det været nødvendigt, at denne sag om de ældre, der har lidt overlast på nogle hjem, er blevet slået så stort op i pressen. Det havde været bedre, om ældreforsorgen var så god, at kritik ikke var nødvendig, eller om tilsynet med hjemmene var så effektivt, at der over for disse triste tilfælde, vi er blevet gjort bekendt med, var grebet ind i rette tid. Det, der øjensynlig har været vanskeligt at placere i denne sag, er ansvaret for, hvorfor det kan gå så galt, som vi har hørt eksempler på. Et sted må der være en brist. Naturligvis er det forkasteligt, at en leder af et plejehjem er ukvalificeret til sit arbejde både på det menneskelige og på det uddannelsesmæssige område, men det er næsten lige så galt, at kontrollen er så ringe, at det kan ske. Lad mig hellere slå fast, at jeg absolut ikke er uvidende om, at der heldigvis er masser af gode plejehjem, men der har trods alt gennem årene været flere eksempler på dårlige og umenneskelige forhold.

En behandling, der for mig er helt uacceptabel, er, at man sløver de ældre med medicin, og det gør man vist de fleste steder, for

så er de ældre lettere at passe. Men det resulterer også i, at de kommer tidligt i seng og derfor vågner midt på natten, hvor de så ofte har svært ved at sove igen, hvilket kan resultere i mere medicin. Jeg kender helt konkrete eksempler på dette, det er ikke bare rygter eller tom snak, men tværtimod helt almindeligt, desværre. Men det er en uværdig og forkastelig måde at behandle mennesker på. Og hvorfor gør man det? Det undskyldes med personalemangel, og det er der sikkert også. Men er det nødvendigt? Vi må da have arbejdskraft nok til rådighed. Mange af de kvinder og mænd, der i dag modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, ville for en forstaten i forhold til understøttelsen forholdsvis lille merudgift kunne hjælpe de ældre, pleje dem og, hvad der er vigtigt, beskæftige dem. Det er jo ikke nødvendigt med HF- eller studentereksamen, det er heller ikke nødvendigt med en sygeplejeskeuddannelse, men det er vigtigt, at det er mennesker, der har vilje, lyst og evner til at pleje de ældre godt og har en viden om, hvordan man omgås og behandler ældre. De skal bl. a. ikke tales til, som var de børnehaverbørn; en tendens til dette er desværre stærkt udbredt og såmænd ikke bare på plejehjemmene, også på vores sygehuse er det en yndet taleform. Det er unødvendigt, og det er specielt uværdigt.

Lederen af et plejehjem bør have store menneskelige egenskaber, derudover en plejehjemsassistent- eller sygeplejerskeuddannelse, men det almindelige indtryk er vist, at de med de højeste uddannelser på et plejehjem er dem, der deltager mindst i den egentlige pleje og omsorg. Når der ofte er ansat sygeplejersker, er det vel egentlig en fejlplacering; deres uddannelse er baseret på et arbejde på sygehuse, og desuden er der et stort behov for dem dér.

Plejehjemsassistenterne har en speciel uddannelse til denne særlige opgave, det er at passe de ældre, og man bør så afgjort satse mere på denne uddannelsesform. Ældre mennesker kan da gud ske lov også være raske bortset fra de almindelige alderssvækkelser. Der er for mig derfor ingen tvivl om, at det er forkert, når man ansætter sygeplejersker til det almindelige daglige arbejde. Det må være meget vigtigt, at det er folk med forståelse for de ældres problemer, og